

Księga Hioba

Rozdział 32

1. A gdy przestali oni trzech mężowie odpowiadać Ijobowi, przeto, że się sobie zdał być sprawiedliwym: **2.** Tedy się rozpałił gniewem Elihu, syn Barachela Buzytczyka z rodu Syryjskiego, przeciw Ijobowi się rozpałił gniewem, iż usprawiedliwiał duszę swoją, więcej niż Boga. **3.** Także przeciwko trzem przyjaciółom jego rozpałił się gniew jego, że nie znalazłszy odpowiedzi, przecię potępiali Ijoba. **4.** Bo Elihu oczekiwał, jako oni Ijobowi odpowiedzą, gdyż oni starsi byli w latach niż on. **5.** Ale widząc Elihu, że nie było odpowiedzi w ustach onych trzech mężów, rozpałił się w gniewie swoim. **6.** I odpowiedział Elihu, syn Barachela Buzytczyka, i rzekł: Jam najmłodszy w latach, a wyście starcy; przetoż wstydziłem się, i nie śmiałem wam oznajmić zdania swego. **7.** Myślałem: Długi wiek mówić będzie, a mnóstwo lat nauczy mądrości. **8.** Aleć duch, który jest w ludziach, i natchnienie Wszechmogącego daje rozum. **9.** Zacni nie zawsze mądrzy, a starcy nie zawždy rozumieją sądu. **10.** Przetoż mówię: słuchaj mię; ja też oznajmię zdanie swoje. **11.** Otom oczekiwał słów waszych, a przysłuchiwałem się dowodom waszym, czekając, ażbyście doszli rzeczy. **12.** I przypatrywałem się wam, a oto żaden z was Ijoba przekonać nie mógł; i nie masz między wami, ktoby odpowiedział słowom jego. **13.** Ale śnać rzeczenie: Znaleźliśmy mądrość; sam go Bóg przekonywa, nie człowiek. **14.** Aczci się Ijob nie zemną wdał w rzecz, a ja mu też nie waszemi słowy odpowiem. **15.** Polękali się, nie odpowiadają dalej; niedostaje im słów. **16.** Czekałemci, ale nie mówią; umilknęli, a nic więcej nie odpowiadają. **17.** Odpowiem ja też z mej strony; oznajmię ja też zdanie swoje. **18.** Bom pełen słów; ciasno we mnie duchowi żywota mego. **19.** Oto żywot mój jest jako moszcz bez oddechu, a jako beczka nowa rozpękłby się. **20.** Będę tedy mówił, a wytchnę sobie; otworzę wargi swe, i odpowiem. **21.** Nie będę teraz miał względu na żadną osobę, a z człowiekiem bez tytułów mówić będę. **22.** Bo nie umiem tytułować, by mię w rychle nie porwał stwórzyciel mój.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.